

rep.nr.: 2012/1472

2012/919

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 31 MEI 2012

7e KAMER

SOCIALE ZEKERHEIDSRECHT WERKNEMERS - ziekteverzekering
tegensprekelijk
definitief
kennisgeving per gerechtsbrief (art. 580, 2°, Ger. W.)

in de zaak:

V : appellante, vertegenwoordigd door mr. VANDORMAEL M. loco mr.
C DE KEERSMAECKER Frank, advocaat te 1800 VILVOORDE, Stationslei
3 b2,

tegen:

RIJKSINSTITUUT VOOR ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING,
openbare instelling, met zetel te 1150 BRUSSEL, Tervurenlaan, 211,
geïntimeerde, vertegenwoordigd door mr. SACRE Catherine, advocaat te
1050 BRUSSEL, Crespelstraat 48

***

*

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak op 20-10-2010 door de arbeidsrechtbank te Brussel, 28e kamer (A.R. 4189/09),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 2 december 2010,
- de neergelegde conclusie,

- de voorgelegde stukken.

***

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 3 mei 2012, waarna de debatten werden gesloten. Het openbaar ministerie heeft een mondeling advies uitgebracht. Partijen hebben geen repliek op dit advies gegeven, waarna de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak gesteld op heden.

***

*

I. DE FEITEN EN DE RECHTSPLEGING.

1.

Mevrouw V , geboren in 1955, werd op 15 mei 2002 arbeidsongeschikt erkend door de adviserend geneesheer van haar ziekenfonds op basis van de diagnose chronisch vermoeidheidssyndroom (CVS) en fibromyalgie.

Bij beslissing van 27 januari 2009 heeft de Geneeskundige Raad voor de Invaliditeit van het Rijksinstituut voor Ziekte en Invaliditeitsverzekering echter een einde gesteld aan deze erkenning.

2.

Bij verzoekschrift van 19 maart 2009 heeft mevrouw V deze beslissing betwist voor de arbeidsrechtbank te Brussel. Zij steunde daarvoor op een verslag van haar behandelend geneesheer.

Bij vonnis van 16 oktober 2009 heeft de arbeidsrechtbank te Brussel de vordering ontvankelijk verklaard en, vooraleer uitspraak te doen over de grond van de betwisting, een deskundige aangesteld. De deskundige heeft haar verslag neergelegd op 12 april 2010. In haar verslag komt zij tot de bevinding dat mevrouw V vanaf 3 februari 2009 niet als arbeidsongeschikt kon beschouwd worden in de zin van artikel 100 van de wet op de geneeskundige verzorging en uitkeringen, zoals gecoördineerd bij Koninklijk Besluit van 14 juli 1994. Ze kwam wel niet meer in aanmerking voor zwaar werk.

Bij vonnis van 22 oktober 2010, ter kennis gebracht op 9 november 2010, heeft de arbeidsrechtbank, in overeenstemming met het advies van de aangestelde deskundige, de vordering van mevrouw Van Paesschen als ongegrond afgewezen.

3.

Bij verzoekschrift van 2 december 2010 heeft mevrouw V hoger beroep ingesteld tegen het vonnis.

II. DE ONTVANKELIJKHEID.

Het hoger beroep is regelmatig naar de vorm. Het is ingeleid binnen de maand na de kennisgeving van de bestreden beslissing en is aldus tijdig. Het beroep is ontvankelijk.

III. BEOORDELING.

1.

Mevrouw V betwist in haar verzoekschrift in hoger beroep het verslag van de aangestelde deskundige op basis van een attest van haar behandelend arts, Dr. vanden Broeck. Volgens dit verslag gaat het expertiseverslag totaal voorbij aan de fibromyalgie waaraan mevrouw V lijdt. Het verslag vermeldt ook dat volgens de verklaringen van mevrouw V de anamnese en het klinisch onderzoek zeer summier en alleszins onvolledig en oppervlakkig zijn uitgevoerd. Dokter vanden Broeck is ook van oordeel dat er een tegenstrijdigheid is het verslag waar de deskundige enerzijds stelt dat mevrouw V een therapie volgde tot 2006 en anderzijds stelt dat de periode van revalidatie en begeleiding van 2005 tot 2009 voldoende lang moet zijn geweest zijn voor een herstel.

Mevrouw V heeft verder in de loop van de procedure nog een actueel medisch verslag neergelegd van dezelfde geneesheer, een verslag van een reumatoloog Dr. Declerck van 4 juli 2007 evenals "diverse verslagen van medische consultaties" die niet verder geïnventariseerd worden.

2.

Overeenkomstig artikel 100 § 1 al.1 van het Koninklijk Besluit van 14 juli 1994 houdende coördinatie van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen wordt als arbeidsongeschikt erkend de werknemer die alle werkzaamheid heeft onderbroken als rechtstreeks gevolg van het intreden of het verergeren van letsels of functionele stoornissen waarvan erkend wordt dat ze zijn vermogen tot verdienen verminderen tot een derde of minder dan een derde van wat een persoon van dezelfde stand en met dezelfde opleiding kan verdienen door zijn werkzaamheid in de beroepencategorie waartoe de beroepsarbeid behoort, door de betrokkene verricht toen hij arbeidsongeschikt is geworden, of in de verschillende beroepen die hij heeft of zou kunnen uitoefenen uit hoofde van zijn beroepsopleiding.

Overeenkomstig al.2 van dezelfde bepaling wordt de vermindering van het vermogen tot verdienen tijdens de eerste zes maanden van de arbeidsongeschiktheid gewaardeerd ten aanzien van het gewone beroep van de betrokkene, in zoverre de oorzakelijke aandoening voor een gunstig verloop of voor een genezing vatbaar is binnen een tamelijk korte tijdspanne.

3.

De rechtspraak heeft bij herhaling geoordeeld dat het de bedoeling is, door beroep te doen op een deskundige, de betwisting die ontstaan is tussen de adviserend geneesheer van de verzekeringsinstelling of van de Geneeskundige Raad voor Invaliditeit en de behandelend geneesheer van een sociaal verzekerde, te beslechten met verwijzing naar het advies van een bijzonder bevoegd persoon die onafhankelijk is van de partijen. Het principe zelf van de expertiseopdracht zou ondermijnd worden indien het advies dat uitgebracht werd door de door de rechtbank aangestelde deskundige zou in twijfel getrokken worden enkel en alleen omdat het niet overeenstemt met dit van de geneesheer van een der partijen (vgl. o.m. Arbh. Brussel, 8^e k., 6 februari 1986, AR 18.574; Arbh. Brussel, 8^e k., 5 mei 1999, AR 34.868; Arbh. Brussel, 8^e k., 5 april 2000, A.R. 35.643; Arbh. Brussel, 6^e k., 5 mei 2003, A.R. 40.376; Arbh. Brussel, 8^e k., 24 januari 2008, AR 44.074). In de regel dient er van uit gegaan te worden dat, om met succes een deskundig verslag te kunnen betwisten, de sociaal verzekerde een gemotiveerd medisch verslag dient

neer te leggen, dat bij voorkeur uitgaat van een geneesheer die niet de behandelend geneesheer is, en dat uiteenzet waarom de bevindingen van de deskundige, die door de rechtbank is aangesteld, niet kunnen gevolgd worden. Dit verslag dient te verwijzen naar de appreciatiecriteria betreffende de arbeidsongeschiktheid, zoals die vastgelegd zijn in artikel 100 van de gecoördineerde wetten op de ziekte en invaliditeitsverzekering.

4.

Het hof stelt in de eerste plaats vast dat na mededeling van de preliminaria van de deskundige geen opmerkingen geformuleerd werden. Evenmin werden er opmerkingen geformuleerd voor de arbeidsrechtbank. Het is slechts in het kader van de beroepsprocedure dat een kritiek wordt geformuleerd ten aanzien van het deskundig verslag en dat diverse nieuwe medische verslagen worden voorgelegd.

Wanneer men van mening is dat de anamnese en het klinisch onderzoek van de deskundige onvoldoende zijn, of dat bepaalde medische documenten of ziektebeelden niet in de beoordeling betrokken werden, is het uiteraard in de eerste plaats op dat ogenblik dat deze opmerkingen dienen geformuleerd te worden.

5.

Het hof stelt verder vast dat in dit dossier, net zoals in vele andere dossiers, de sociaal verzekerde zich op het deskundig onderzoek aanmeldt zonder de bijstand van een raadgevend geneesheer of zonder de bijstand van een advocaat. Nochtans is het deskundig onderzoek meestal het belangrijkste onderdeel van de procedure, waarbij uiteindelijk beslist wordt over de al dan niet erkenning van de arbeidsongeschiktheid. De bijstand van een advocaat of van een raadgevend geneesheer zou tenminste een bijkomende garantie bieden dat tijdens de expertise het gehele verhaal van de verzekerde aan bod komt.

Het hof stelt anderzijds ook vast dat onder de algemene noemer "medische verslagen van de diverse consultaties van mevrouw V" een aantal medische verslagen worden voorgelegd van o.m. psychiater Vandendooren en reumatoloog Declerck, die dateren uit de betwiste periode en de periode van het onderzoek door de deskundige en die blijkbaar nooit aan de deskundige werden voorgelegd. Men kan uiteraard aan de deskundige niet verwijten geen volledig onderzoek te hebben uitgevoerd wanneer haar niet alle relevante medische documenten werden voorgelegd.

6.

De thans voorgelegde medische verslagen zijn echter onvoldoende om het deskundig verslag terzijde te schuiven.

Met betrekking tot het eerste verslag van dokter vanden Broeck stelt het hof vast dat de tegenstrijdigheid in verband met de periodes van revalidatie en begeleiding die deze geneesheer meent vast te stellen, slechts schijnbaar is en alleen steunt op een verschrijving bij de vaststelling van de datum van het begin van de arbeidsongeschiktheid. De deskundige stelt vast dat mevrouw V een therapie volgde van 2002 tot 2006 en daarna arbeidsongeschikt bleef tot het jaar 2009, wat volgens haar een voldoende periode was om te revalideren. Dat het klinisch onderzoek nogal summier was kan op basis van het deskundig verslag niet vastgesteld worden en had bij gelegenheid van de mededeling van de preliminaria moeten opgemerkt worden. De deskundige heeft kennis genomen van de klachten

inzake veralgemeende spierpijnen, maar oordeelt dat deze geen arbeidsongeschiktheid van meer dan 66% met zich meebrengt.

Met betrekking tot het tweede verslag van dr. vanden Broek dient vastgesteld te worden dat dit een overzicht geeft van verschillende klachten van mevrouw V; zoals die verder onderzocht worden in de bijgevoegde gespecialiseerde onderzoeken. Uit de lezing van de verslagen van deze gespecialiseerde onderzoeken van cardiologie en endocrinologie komen geen elementen naar voor die wijzen op een invaliderende aandoening. De voorgestelde opvolging wijst evenmin op een ernstige aandoening op deze specifieke terreinen. De verschillende verslagen van Dr. Vandendooren wijzen op een positieve evolutie die ertoe geleid heeft dat de behandeling van deze geneesheer kon stopgezet worden. De verslagen van de reumatoloog bevestigen inderdaad de diagnose van fibromyalgie maar zijn weinig expliciet in verband met de arbeidsongeschiktheid. Deze geneesheer beperkt er zich toe te stellen dat het naar zijn inziens niet haalbaar is dat de patiënte terug actief functioneert op de arbeidsmarkt, zonder de arbeidsongeschiktheid specifiek te onderzoeken in functie van het criterium van artikel 100 van de gecoördineerde wetten van 14 juli 1994 op de verzekering geneeskundige verzorging en uitkeringen.

7.

Het hoger beroep wordt dan ook als ongegrond afgewezen.

OM DEZE REDENEN HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, in het bijzonder op het artikel 24,

Rechtsprekend op tegenspraak,

Gehoord in zijn eensluidend advies, de heer Jean Jacques André, advocaat-generaal,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond en bevestigt het bestreden vonnis.

Veroordeelt in overeenstemming met artikel 1017 al. 2 van het Gerechtelijk Wetboek het Rijksinstituut voor Ziekte en Invaliditeitsverzekering tot de kosten van het hoger beroep, tot op heden begroot in hoofde van appellant op 160,36 €.

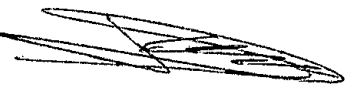
Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het Arbeidshof te Brussel, samengesteld uit:

Fernand KENIS, raadsheer,
Christian LAURIERS, raadsheer in sociale zaken, werkgever,
Jean-Pierre VAN CONINGSLOO, raadsheer in sociale zaken, werknemer-
arbeider,
bijgestaan door :
Kristien MAES, afgevaardigd griffier.

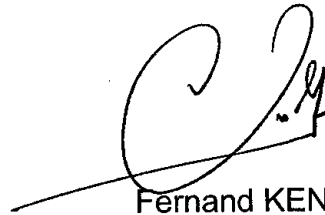

Kristien MAES

Jean-Pierre VAN CONINGSLOO

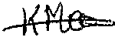
Christian LAURIERS

Fernand KENIS

De heer Jean-Pierre VAN CONINGSLOO, raadsheer in sociale zaken, benoemd als arbeider, die aan het beraad heeft deelgenomen, verkeert in de onmogelijkheid om het arrest te ondertekenen.

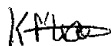
Overeenkomstig art. 785 Ger. W. wordt het arrest ondertekend door Fernand KENIS, raadsheer, voorzitter en Christian LAURIERS, raadsheer in sociale zaken, benoemd als werkgever.

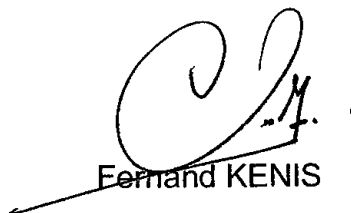
Kristien MAES, afgevaardigd griffier.

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van donderdag 31 mei 2012 door:

Fernand KENIS, raadsheer,
bijgestaan door
Kristien MAES, afgevaardigd griffier.

Kristien MAES

Fernand KENIS